

Soyas Tagsten

PALLADIUM præsenterer

Soya's TAGSTEN

Instruktion: Annelise Meineche

Medvirkende:

Tvebo Poul Bundgaard
Sif Tvebo Lily Broberg
Frøken Meudon Bodil Steen
Rektoren Ove Sprogø
Borgmesteren Karl Stegger
Overlægen Paul Hagen
Beinrath Ingolf David
Stendysse Olaf Ussing
Ella Marianne Tønsberg
Hans Christian Ole Søltøft
Marx-Hansen Carl Ottosen
Barnepigen Hanne Løye
Redaktøren Preben Mahrt
Brolæggeren Elith Foss
Budet Jesper Langberg
Pedellen Arthur Jensen
Hattedamen Susanne Heinrich
Tjeneren Henry Nielsen
Blikkenslageren »Frederik«

samt

Bjørn Puggaard-Müller, Jytte Abildstrøm, Valsø Holm, Henry Lohmann, Ellen Margrethe Stein, Poul Thomsen, Ingrid Langballe, Edith Hermansen m. fl.

Foto:
Aage Wiltrup

Musik:
Ole Høyer

Tone:
Jørgen Nordskjold

Danse:
Niels Bjørn Larsen

Dekorationer:
Otto Lund & H. Gärtner

Make-up:
Birthe Lyngsøe &
Aase Tarp

Kostumer:
Edith Sørensen,
Preben Birck,
M. G. Rasmussen

Belysning:
Ove Hansen

Klip & script:
Lizzi Weischenfeldt

Rekvisitter:
Willy Berg Hansen

Assistenten:
Erik Larsen,
Edith Schlüssel,
Jesper Find, Anders Refn

Kopi:
Johan Ankerstjerne A/S

FARVER

Handlingen

Hele den lille by kender adjunkt Tvebo som en sur og kedsommelig person. Han er sur på sine gymnasieelever, den yndige Ella og den kvikke Hans Christian, men heller ikke hans kolleger går ram forbi. Han er ikke mindre tvær i hjemmet, hvor hans søde, men forkuede kone, Sif, forgæves prøver at gøre ham tilpas. Men da Tvebo en dag træder ud af sin gadedør, rammes han af TAGSTENEN! Han bliver båret ind til Sif af nogle arbejdere, der tror, han er død — men Soya's Tagsten er ikke nogen almindelig tagsten — hvor den rammer, sker der noget uventet — Soya's Tagsten udløser den anden person, der bor i os alle —
— Og for øjnene af sin lykkelige kone og de forbløfede arbejdere vågner en ny Tvebo op til sprudlende livsudfoldelse — glad og munter går han til skole, hvor han straks indtager den stilige lærerinde, frøken Meudon, ved at byde hende op til dans — og slutte af med et kys — midt i lærerværelset!

Kort efter er Tvebo og hans Sif til FREDSLIGA-møde på hotellet. For første gang i sit liv får Tvebo mod til at sige sin hjertens mening om Fredsligaen og dens medlemmer – og resultatet udebliver heller ikke. Det fredelige møde ender som et forrygende lagkageslagsmål – og Tvebo benytter forvirringen til at finde sammen med Sif i hotellets bedste seng!

Al den kærlighed får Sif til at blomstre op, og frøken Meudon er heller ikke til at kende igen – og endda har Tvebo energi til at gøre stormkur til den dejlige ekspeditrice i hatteforretningen.

Byens spidser har osse lagt mærke til Tvebos forvandling. Redaktøren vil betale ham godt for at skrive kronikker – borgmesteren vil foreslå ham som sin efterfølger – og går ud fra, at hans søn får bedre karakterer i skolen. Da Tvebo foreslår at samle ind til et maleri af rektor,

kvitterer denne med at indstille ham til ridderkorset. Kort sagt, den sure adjunkt Tvebo er ikke alene blevet en charmerende Don Juan, han har også hurtigt lært, at korruption er en god ting – når man er med i den.

Støt opbygger Tvebo det, han kalder den erotiske idyl: en tilværelse i landlige omgivelser – i evigt solskin og omgivet af masser af kærlige slavinder. Men idyllen har sine skavanker. Tvebo forøger ganske vist kredsen af lyksaliggjorte kvinder med en børnepige, men da han er næsten ærlig overfor damerne, begynder der at brede sig en vis jalousi. Da jalousien griber Sif, tager hun et drastisk initiativ. Hun giver med fuldt overlæg sin mand en tagsten i hovedet, og han forvandles omgående til den gamle triste, sure, kedsommelige, tvære mand – og hun fortryder bittert.

I en festlig slutjagt vendes alt alligevel til det bedste – hvordan – ja, det ville det være synd at røbe.

ROBERT E. PETERSEN

